

Kortfilm - Roskilde

1

SCENE 1 - KARLS SKAL AFSTED

1

Ext. Villa. Morgen.

To ca 18-årige drenge går igennem forhaven og op til hoveddøren, hvor Jakob banker på. Med sig har de store tasker, et telt og soveposer. De skynder sig, og taler hurtigt.

JAKOB

Hvor lang tid har vi?

MICHAEL

Toget kører om tyve minutter eller sådan noget, så vi skal skynde os lidt

JAKOB

Ja, nu må han da snart komme ud

MICHAEL

Mhm, han sidder sikkert lige og ser Matador med sin mor

De griner. Jakob kigger ned på sit ur, og banker på igen.

JAKOB

Tror du han har glemt hvornår vi skulle afsted?

Døren går op, og Karl, en 18-årig dreng, kigger ud. Han ser betrygget ud ved situationen. Bag ham står en taske og en sovepose op ad væggen.

KARL

Øh hej drenge

MICHAEL

Nå der er du. Vi skal altså gå nu...

JAKOB

Ja, toget går lige om lidt. Hvorfor er du ikke i tøjet?

KARL

Jeg... Altså, jeg kan ikke tage med.

(CONTINUED)

MICHAEL

Hvad?

KARL

Jeg er... syg? Jeg kan bare ikke,
bare skynd jer at tage afsted.

JAKOB

What the fuck Karl. Det mener du
ikke. Altså du har billet til
Roskilde, og så vil du ikke med.

MICHAEL

Typisk. Typisk mand.

JAKOB

Skal du så bare sidde og spise slik
og lave krydsogtværs med din mor
hele ugen, imens vi fester og
scorer?

Drengene griner. Karl griner også lidt nervøst med. Han ser
ned i gulvet.

MICHAEL

Vi skal altså gå nu. Toget venter
ikke på at Karls kugler falder ned.

JAKOB

Ej helt ærligt Karl, det er sku for
dumt.

De to drenge tager deres ting op igen, og gør mine til at
gå. Så kommer der nogle lyde inde fra huset. Der er en
kvindestemme der råber ud til dem, og man kan høre fodtrin.

KARLS MOR

Er det de drenge, Karl? Jeg kommer
lige og siger farvel til dem, to
sekunder.

JAKOB

Skal vi lige sige hej til Karls
mor? Hvad med at hun tager med,
ville du så turde komme lidt ud?

KARL

Nej, hej hej. Toget kører, ikke?

Karl skynder sig så at lukke døren, lige som hans mor kommer
til syne bag ham. De to drenge begynder at gå.

(CONTINUED)

JAKOB
Kæft en taber.

MICHAEL
Jaer.

2 SCENE 2 - KARL MØDER PIGEN

2

Ext. Villa. Dag.

Karl sidder på en bæk i sin forhave. Efter lidt tid åbner hans mor et vindue og sætter en tærte i vindueskarmen.

KARLS MOR
Så, jeg har bagt en lille tærte
Karl. Nu skal vi rigtig hygge os,
ikke også?

KARL
Jo jo mor.

Karl forsøger at smile. Hans mor går igen. Han læner sig tilbage, og ser op i himlen.

Pludselig kommer en pige gående imod ham. Hun går lige ind i haven, hen over græsset, og stiller sig foran Karl. Hun er omtrent på hans alder, og er meget køn og har en rød sommerkjole på. Hun står lidt og kigger på ham og rundt i haven, og smiler sødt. Karl ser meget forundret ud, og forsøger på akavet vis at få sagt noget.

KARL
Hej, øh... Hva så?

PIGEN
Hejsa

KARL
Hvad øh, laver du?

PIGEN
Jeg går bare en tur i det gode
vejr. Det er en vildt flot have.

KARL
Ja... Så du gik bare lige ind i
den...

Hun smiler endnu bredere. Karl bliver mere og mere rød i hovedet, og trommer nervøst på bænken med sine fingre.

(CONTINUED)

KARL

Har vi mødt hinanden før?

PIGEN

Det tror jeg ikke. Så ville jeg nok kunne huske dig.

KARL

Nårh, det ved jeg nu ikke.

Pigen sætter sig ved siden af Karl. Han ser bekymret om på det åbne vindue, hvor hans mor går forbi uden at kigge ud. Han smiler forsigtigt til pigen. Der er en akavet stilhed, og han kan ikke komme på noget at sige.

PIGEN

Du er sød.

Karl ser ned i jorden.

KARL

Øh... Skal du noget særligt i ferien?

PIGEN

Hmm. Jeg skal på Roskilde festival. Det bliver så fedt. Hvad med dig?

Karl rækker ud efter billetten, som stikker lidt op fra hans lomme.

KARL

Det skal jeg også, faktisk.

Pigen bliver meget begejstret og energisk.

PIGEN

Ej hvor sindsygt! Så kan vi jo følges, skal vi ikke det? Det kunne bare være så hyggeligt...

Pludselig bliver hun afbrudt af Karls mor, der igen råber inde fra huset.

KARLS MOR

Så skat, kom ind og få noget kaffe og kage.

PIGEN

Uhh, har din mor bagt kage. Hvor lækkert. Må jeg komme med ind og sige hej?

Pigen skal lige til at rejse sig og råbe hej til moren, men Karl skynder sig at stoppe hende og få hende til at sætte sig igen.

KARL

Shh. Vent lige her.

Karl rejser sig, og råber ind til moren:

KARL

Jeg kommer nu, mor.

PIGEN

Hvad skal du? Må jeg ikke komme med ind?

Hun ser undrende på ham, men smiler stadig. Karl kigger op på kagen i vinduet, så ned på billetten, så på kagen igen. Han tager en dyb indånding, så går han op mod døren.

KARL

Bare vent, jeg er tilbage lige om et øjeblik.

PIGEN

Uh, hvor er det spændende.

Pigen sidder og venter lidt.

Karl åbner forsigtigt døren, tager sine ting og lukker den igen. Imens han skal lukke den taber han soveposen, og han samler den klodset op igen. Han går ned ad trappen og hen til pigen.

PIGEN

Skal vi tage afsted nu?

Hun rejser sig og går. Karl nikker, og begynder også at gå, men stopper så pludselig op midt i haven. Han ser sig tilbage, ser på pigen, tøver lidt.

PIGEN

Kommer du?

KARL

Ja, selvfølgelig.

Han skynder sig videre, og da de når ud på vejen ser han op på huset en sidste gang. Hans mor ser ikke ud til at have lagt mærke til noget endnu.

Ext. Perron på banegården. Dag.

Karl og pigen kører ned ad rulletrappen til perronen.

PIGEN

Kommer der nogle fede bands?

KARL

Hmm, øh, ja, Nine Inch Nails skal spille. De er ret gode.

PIGEN

Dem kender jeg ikke.

KARL

Jeg tror nok du skal kunne lide dem.

Pigen smiler til Karl. Han ser stadig usikker og akavet ud, men lidt mere selvsikker. De når til rejsekortautomaterne. Karl finder fumlene sit kort frem og tjekker ind.

KARL

Skal du ikke tjekke ind?

Hun smiler bare underligt til ham, og han ser skeptisk ud.

KARL

Du er skør.

Pigen trækker bare på skuldrene. Så går de videre hen af perronen mod toget. Pigen tager hans hånd.

KARL

Hey, hvad med dine ting? Du har jo ikke et telt, og en... sovepose og alt sådan noget.

PIGEN

Nej, hvor sjovt. Så bliver vi jo nok nødt til at deles.

Pludselig kan vi bare se Karl, der går og snakker lige ud i luften, smilende og grinende, og stadig holder sin hånd som om han holder en i hånden. Pigen er væk. En forbipasserende ser undrende på Karl, som træder ind i toget, stadig storsnakkende med tomme luft. Dørene lukker, og toget kører stille og roligt afsted. Da toget forsvinder ud af billedet kommer en stor reklameplads til syne, og på den er en plakat med en tandpastareklame. Modellen der står og smiler på plakaten er den samme pige som Karl har forestillet sig.